

ע"פ 5527/16 - יוסף גבאי, ניסים אטל, אביעד לוי, אשר אוחיון, חיים אטל, חברת יאן קול בע"מ, חברת אור הזוהר אירועים בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 5527/16

לפני:
המערערים:
כבוד השופט א' שהם
1. יוסף גבאי
2. נסים אטל
3. אביעד לוי
4. אשר אוחיון
5. חיים אטל
6. חברת יאן קול בע"מ
7. חברת אור הזוהר אירועים בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים,
מיום 25.5.2016, בתיק מ"ת 30749-01-16, שניתנה
על ידי כב' השופט י' מרזל

תאריך הישיבה: ב' באלול התשע"ו (5.9.2016)

בשם המערערים: עו"ד חיים רייכברך

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. לפני ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט י' מרזל), מיום 25.5.2016, במ"ת 30749-01-16, בגדרה התקבלה חלקית בקשה לעיון חוזר בצווי חילוט זמניים שניתנו לפי סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1983 (להלן: הפקודה).

רקע והליכים קודמים

2. נגד המערערים 1-3 הוגש ביום 17.1.2016 כתב אישום, אשר מייחס להם ולנאשמים נוספים עבירות שעניינן סחר בסמים מסוכנים, וכן ייבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המאשימה בקשה למעצרים עד תום ההליכים. בנוסף, הגישה המאשימה בקשה לצווי חילוט זמניים של נכסים, ובהם זכויות בחברות שונות. לאחר שניתנו צווים ארעיים במעמד צד אחד כמבוקש, התקיים דיון בבית משפט קמא, במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות שונות בנוגע לצווים הארעיים שניתנו.

3. ביום 25.5.2016, ניתנה החלטתו של בית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר בצווי חילוט זמניים שניתנו בנוגע לנכסים הבאים: רכב מסוג פולקסווגן פסאט הרשום על שמו של המערער 2; אופנוע מסוג ימהה הרשום על שמו של המערער 3; כספים שנמצאו בחשבונה של חברת "יאן קול בע"מ", היא המערערת 6, והועברו מכוח ההסכמות בין הצדדים לקרן החילוט של המדינה; וכן כספים שהיו בחשבונה של המערערת 7, חברת "אור הזוהר בע"מ", והועברו גם הם לידי המדינה. בית משפט קמא קבע כי ניתן לשחרר את כלי הרכב אשר חולטו, בתנאים מסוימים שפורטו בהחלטתו. ואולם, נקבע כי "הבקשה לדיון חוזר נדחית בכל הקשור לכספים שחולטו זמנית מהחברות". זאת, לאחר שמצא בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית מספקת למסקנה לפיה חברת "יאן קול בע"מ" נשלטת באופן בלעדי על ידי המערער 2, "כעניין מעשי עד כדי הצדקה לייחס את הכספים בחשבונה לו ולפעילותו מושא כתב האישום", וכי המערער 2 הינו "בעל השליטה האמיתי" בחברת "אור הזוהר".

הערעור

5. בערעור שלפניי, אשר הוגש כנגד החלטה זו של בית משפט קמא, טענו המערערים כי שגה בית המשפט שעה ש"ביקש לייחס את הכספים של החברות, שהינן חברות בע"מ, למערער 2", עת שכספים אלו כלל אינם שייכים לו. כמו כן, נטען כי יש בידי המערערים היכולת להוכיח "בצורה ברורה וחד משמעית" מהו מקורם של הכספים, וכי בהמשך החזקתם בידי המדינה יש כדי לפגוע בזכות הקניין של בעלי החברות. משכך, סבורים המערערים, כי שומה היה על בית המשפט לבחון האם "ניתן למצוא חלופה אשר תשיג את תכלית מעצרים של הכספים, אך פגיעתה בבעלי הזכות בכספים אלו תהא פחותה מן הפגיעה במידה ותמשיך המדינה להחזיק בהם.

בדיון שנערך בפניי, חזר בא כוחם של המערערים, עו"ד חיים רייכבך, על עיקרי טענותיו. יחד עם זאת, לאחר דין ודברים, הסכימו הצדדים כי הבקשה לעיון חוזר לא התבררה בבית משפט קמא על-פי הכללים המקובלים לעיון חוזר בהחלטה קודמת, ובעיקרם הצורך בהצבעה על נסיבות חדשות המצדיקות את שינויה.

6. לאחר שעיינתי בחומר שהונח בפניי, בכללו נימוקי הערעור והחלטתו של בית משפט קמא, ובהינתן הסכמת הצדדים בדיון בפניי, הגעתי למסקנה כי ראוי שהתיק יוחזר לבית המשפט המחוזי. וזאת, לצורך בירור והכרעה בשתי הסוגיות המרכזיות במקרה דנן, במסגרת הליך של עיון מחדש. הסוגיה האחת, עניינה בזיקתו של המערער 2 לחברות שכספיהן חולטו זמנית; והסוגיה השנייה, הינה הצורך בשחרור כספים אלו או חלקם, לשם תפקודן השוטף של החברות, ומניעת הידרדרותן למצב של חדלות פירעון, מטרה שגם המשיבה שותפה לה. סבורני, כי שאלות אלו צריך שיוכרעו לאחר שתינתן למערערים הזדמנות נוספת להצגת ראיות והגשת תצהירים בעניינם, וגיבויים בחוות דעת רלוונטיות, ככל שהדבר ידרש.

לפיכך, התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי, לקיום הליך של עיון מחדש, בסיומו יוכרעו השאלות הצריכות לעניין, כאמור לעיל.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ו (5.9.2016).

ש ו פ ט